

Matematik for viderekomne

Vincent er god til matematik, men tænker for meget på piger. Det har hans unge privatlærerinde et effektivt middel imod.

”Det er nok for i dag Vincent, det går fremad, men næste gang har jeg en lille overraskelse som helt sikkert vil hjælpe på dine præstationer. ”

”Tak frøken Julia, det glæder jeg mig til.”

Vincent var sytten år og meget intelligent, men også temmelig doven hvilket påvirkede hans matematikkarakterer i negativ retning trods hans gode evner. Derfor gik han til privatundervisning hos frøken Julia Prescote, 27 år, universitetsuddannet og naturligvis fremragende til matematik. Hun var også meget smuk hvilket distraherede Vincent på en behagelig måde.

Da Vincent ringede på Julias dør en uge senere, var han derfor fyldt med forventninger, og den første overraskelse viste sig straks han kom indenfor: Frøken Julia var ikke alene. En anden kvinde på omkring Julias alder ventede i arbejdsværelset.

”Vincent, det er Patricia. Hun vil hjælpe dig med din matematik. Patricia er adfærdspsykolog.”

Patricia hilste på Vincent og sendte ham vurderende blikke, som frembragte et par hektiske pletter på Vincents kinder. Det kildede også under bæltstedet ved synet af endnu en smuk kvinde. Han var kort sagt overvældet .

”Vincent, vi ved at dine evner for matematik er fantastiske, men det kniber med koncentrationen.”

Vincent nikkede, han havde svært ved at holde øjenkontakt fordi hans blik hele tiden sank ned til de to halvkugler, som kæmpede om pladsen i Patricias halsudskæring. Patricia forklarede:

”Jeg kan hjælpe dig til at blive virkelig skrap til matematik. Julia mener du bare behøver et skub i den rigtige retning. Det skub vil jeg give dig.”

Vincent nikkede igen, stadig overvældet. Bag sig hørte han frøken Julia skramle med et bord.

”Tag tøjet af Vincent, undtagen underbukserne!”

Vincent troede knapt sine egne ører.

”Alt i orden,” sagde Julia. ”Patricia har stor erfaring, du kan roligt gøre som hun siger.”

Der var en naturlig autoritet ved Patricia som fik Vincent til at adlyde. Han klædte sig af, men med tiltagende rødmen i kinderne.

”Kom her.”

Bordet bag Vincent, stod nu på højkant så det

ragede højere op end Vincent, der overrasket lod sig stille med ryggen mod bordpladen. Kvinderne bandt hans hænder til de øverste bordben.

Nu var det Julias og Patricias blikke der gled nedad indtil de standsede ved bulen i Vincents underbukser, selvom resten af Vincent bestemt også var værd at kigge på: Sytten år, stramme muskler, kønt ansigt, og så altså denne øjentaltrækkende bule i underbukserne.

”Udmærket Vincent, nu skal du høre. Julia stiller de matematiske spørgsmål, og jeg uddeler belønning eller straf alt efter hvor godt du klarer at koncentrere dig. Drengene i din alder er jo meget optaget af sex, så det bedste i din situation er at både belønning og straf er af seksuel karakter. Men du skal ikke tro det er en leg. Du har noget på spil. Vi begynder med et prøvespørgsmål så du forstår ideen. Det er inden for geometri.”

Vincent var god til geometri, og spørgsmålet var nemt, han svarede rigtigt med det samme.

”Godt, Vincent, det var jo også et nemt spørgsmål. Det næste er lige så nemt, men denne gang er der en indsats. Svarer du rigtigt går vi videre, hvis du svarer forkert, trækker Patricia dine underbukser ned!”

Julia stillede uden mere forklaring sit næste spørgsmål.

Vincent svarede: "Jeg, det, - Pythagoras - ved ikke -
"

Vincent ville sige mere, men Patricias hænder lå allerede på hans hofter. Hendes fingre inden for bukseelastikken fik ham til at gå i stå. Lidt efter konstaterede Julia: "Det var jo ikke så godt Vincent. For dig altså. Men ret underholdende for os. Du har helt klart koncentrationsproblemer."

Vincent underbukser sad nu midt på hans lår og hans pik strittede frem fra en tæt, lys hårdusk. Han så dybt rødmende på Patricia der fornøjet kiggede tilbage uden at indskrænke blikket til Vincents ansigt.

"Meget nordisk Vincent på trods af dit navn. Jeg har set flere nøgne drenge end du kan forestille dig. Du er godt udrustet, og det er måske problemet. Sex og matematik er en vanskelig kombination. Her kommer næste spørgsmål."

Dette spørgsmål var heller ikke svært, men nu stod Patricia helt tæt på Vincent, hun havde lagt en hånd på hans hoved og så ham i øjnene mens den anden hånd kærtegnede hans venstre brystvorte. Hendes mund var tæt ved hans øre.

"Koncentrer dig Vincent, du skal ikke tænke på mig!"

Ved et eller andet mirakel lykkedes det Vincent at

svare rigtigt selvom han ikke fik svaret på hele spørgsmålet.

”Udmærket Vincent, rigtigt svar, men ikke helt fyldestgørende. Uafgjort kan man sige. Det fører til både belønning og straf.”

Patricia lagde sig på knæ foran Vincent og tog hans pikhoved i munden. Hendes adfærdspsykologiske studier havde ikke kun været teoretiske, og Vincent opdagede at hun havde usædvanligt gode evner for at sutte pik. Først ville han trække sig bagud, men så ville han ikke alligevel. Ret forvirrende. Efter femten sekunder var han tæt på at ejakulere. I det samme gav Patricia slip.

”Det var belønningen Vincent, men du får ingen udløsning, det er straffen for det manglende svar.”

Vincent stønnede. Uvilkårligt prøvede han at gnide sine lår mod hinanden for at blive færdig.

”Ydmygende, ikke sandt Vincent? Men du får en chance mere. Denne gang behøver du ikke svare på matematiske spørgsmål. Du skal bare koncentrere dig.”

Patricia åbnede sin bluse, hun havde ingen bh og behøvede det heller ikke. De to faste halvkugler poppede ud, let dirrende, med fremstående niplerne.

”Opgaven er at du kontrollerer din pik og får den til

at slappe af. Hvis ikke så -"

Vincent genvandt lidt af sin taleevne. "Hvad så?"

"Så bliver vi nødt til at se nærmere på dine testikler, det er nok der problemet er."

Patricia vrikkede en anelse med overkroppen, men rigeligt for Vincent, som krampagtigt kneb øjnene sammen. Han var som nævnt en kvik ung mand og fattede at han nu virkelig havde noget på spil.

"Ikke snyde, Vincent, den tid du har øjnene lukkede, tæller ikke med."

Vincent så igen på Patricia. Hans pik pegede dirrende frem mod hende og nægtede stædigt at dæmpe sin interesse.

Julia så på Patricia.

"Du har nok ret," sagde hun, "det er testiklerne som er problemet."

Kvinderne satte sig på hver side af Vincent. Patricia stadig med bare bryster.

Hendes stemme var helt naturlig.

"Spred benene Vincent, og lad os se på det."

Vincent satte fødderne ud til siden - på samme gang medvilligt og modvilligt.

Derefter befølte Patricia professionelt hans spændte nosser.

"Hvad mener du?" spurgte Julia.

"Det er det," svarede Patricia, "veludviklede, jeg kan godt forstå han har svært ved at koncentrere sig om matematikken i den tilstand."

Hun gav den ene testikel et lille rap med pegefingeren. Vincent stønnede.

"Kilder det Vincent?"

Mere stønnen.

Patricia gentog proceduren på den anden testikel.

"Også her?"

"Nej, ja."

Kan du høre Julia? Tydeligt tegn på hormonalt betinget tankeforvirring."

"Hjælper det hvis han får udløsning?"

Patricia rystede på hovedet.

"Kun et par timer så er det galt igen."

"Men hvis han nu masturberede hver dag?"

Patricia rystede igen på hovedet.

"Det vil tage mange år inden han bliver i stand til at koncentrere sig fuldt ud om matematikken, og det er for længe. Matematikere er bedst når de er unge."

"Men hvad så?"

"Han skal kastreres, mange matematikere er kastrerede."

Nu fattede Vincent helt hvad han havde på spil.

"Neeej!" hylede han, "I må ikke - gøre - noget."

”Vær nu fornuftig Vincent, dine evner bør ikke gå til spille. Du mærker det næsten ikke. Et lille prik og et par snit så jeg kan få kuglerne ud. Du er frisk igen i morgen og parat til at kaste dig over matematikken.

”Lad os tage en test mere,” foreslog Julia, ”måske er han bare nervøs.”

”Okay, men jeg tvivler, jeg kender typen, det er kun kniven der hjælper.”

Patricia tog et løst greb nedefra og op om Vincents nosser. ”De her er dit problem Vincent, jeg mener du bør kastreres for at blive en god matematiker, men lad os give dem en sidste chance. Du skal bare få pikken ned, det vil sige ingen erektion så længe jeg holder om dine testikler. Er det klart? Hvis du kan få den ned, så har du vundet både matematikken og – senere – pigerne. Hvis den bliver ved at være stiv, kastrerer vi dig, og så må du nøjes med matematikken.”

Vincent forstod fuldstændigt hvad der foregik. Denne gang forhindrede ingen ham i at lukke øjnene, og han tænkte på matematik så det næsten kunne høres. På talrækker, på komplekse formler og alle de vanskeligste matematiske emner som han kendte. Men allermest tænkte han på Patricias hånd der holdt om hans nosser og på en blinkende skalpel som hun – i hans forestilling – holdt i den anden hånd. Det fik

hans pik til at stritte vildt, vedholdende og ukontrolleret.

”Umuligt,” sagde Patricia lidt efter, ”ikke engang udsigten til at blive kastreret kan få ham til at koncentrere sig.”

Vincent kom til sig selv. ”Neej, I må ikke - jeg vil ikke være matematiker, jeg hader matematik!”

”Men Vincent, verden har mere brug for dygtige matematikere end for liderlige drenge.”

Julia så spørgende på Patricia. ”Hvis han nu virkelig hader matematik?”

Patricia rystede på hovedet. ”Betyder ingenting, had er lige så god en motivationsfaktor som kærlighed.”

Der uddeles ingen nobelpris i matematik. Den fornemmeste matematiske pris er Fields medalje. Den gives for, som det hedder, 'fremragende matematiske præstationer i nuværende arbejde og for lovende fremtidige præstationer.”

To år efter sit rendezvous med Julia og Patricia modtog Vincent som den yngste matematiker nogen sinde Fields medalje i guld. Ved den efterfølgende gallamiddag holdt Vincent aftenens ærefulde forelæsning. Da han var næsten færdig bemærkede

han to smukke kvinder blandt tilhørerne. Det var Julia og Patricia. Han gik i stå og måtte gentage de sidste sætninger, og mens publikums bifald slog op mod ham, tænkte Vincent ikke på hæder og guldmedalje, men på Patricias to faste bryster med brune, erigerede nipler. Han mumlede for sig selv idet han trådte ned fra talerstolen:

”Jeg hader matematik.”